

dre dette. Derfor hilser jeg Forbedringen af Understøttelsen med Glæde, selv om der en Gang imellem skulde komme lidt paa den forkerte Side, thi det hører til de Forhold, hvor man hellere maa give for meget til nogle faa end for lidt til de fleste.

Ærede foregaaende Talere har ogsaa været inde paa den glædelige Omstændighed, at Folketingsudvalget har kunnet afgive en saa enstemmig Betænkning om det Hovedmoment, som de ærede Talere nævnedes. Jeg skal ikke citere Betænkningen — det har det ærede Medlem, som talte for Venstre, gjort —, men ogsaa kun udtrykke min Glæde over, at det har været muligt, efter at de nødvendige Undersøgelser er foretagne baade igennem Inspektoratet, i Kommissionen og nu i Folketingsudvalget, at konstatere, hvorledes Forholdet er, saaledes at alle de, jeg kan godt sige, falske Numre, som de fleste Melodier, der er spillede om denne Sag, jo har været, er blevet til en næsten begejstret Hymne for Arbejdsløshedskasserne.

Det glædede mig ogsaa at høre baade det ærede Medlem, der talte for Venstre, og det ærede Medlem, der talte for Højre (Tvede), udtale deres Anerkendelse af det udmærket dygtige Arbejde, der gøres af Arbejdsløshedskasserne. Jeg har adskillige Gange, naar dette Spørgsmaal har været draget frem, sagt, at man kunde være ret rolig, thi Arbejdsløshedskasserne er et godt Politi for deres Medlemmer. De er ikke bange for at drage de Medlemmer, der forsøger Misbrug, frem, og vi, der sidder i Nævet, og som har set, hvorledes flere Arbejdsløshedskasser har taget paa den Sag, maa sige, at der ikke altid bliver taget blidt paa saadanne Medlemmer. Men naturligvis, det kender de fleste Mennesker ikke, og saa bruger man Mundlæderet i modsat Retning — det er, som Drachmann sagde, det Instrument, hvorpaa alle kan spille. Som Mark Twain siger, man snakker bedst om de Ting, man ikke har Begreb om. Derfor snakker de fleste Mennesker, som taler om Arbejdsløshedskasserne, vidt og bredt om Misbrug hist og her, de taler flot og udmærket; men hvad de siger, savner bare det faktiske Grundlag. Det har nu glædeligt vist sig, at Folketingsudvalget, hvor der dog ogsaa var Mulighed for at være uenig om dette Punkt, har saa enstemmigt, som det har kunnet, fremsat en Udtalelse som den, der herom findes i Udvalgets Betænkning.

Det ærede Medlem, som talte for Venstre, var inde paa et andet Forhold, nemlig nogle Bemærkninger, som faldt i

Folketinget angaaende Arbejdsløshedsinspektøren. Denne er jo en Kvinde, men jeg gaar ud fra, at det ikke var den sædvanlige Mandfolkeagtighed, der var Grundlaget for dette Angreb — det var nemlig et Angreb paa Arbejdsløshedsinspektøren, der blev fremsat i Folketinget —, men at det var den hos udenforstaaende ogsaa sædvanlige Opfattelse, at der ikke blev passet paa. De Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte angaaende Arbejdsløshedsinspektøren, vil jeg fuldt ud tiltræde, thi vi, som har set, hvorledes denne Kvinde i sin Stilling som Embedsmand røgter sit Hverv, maa erkende, at hun forener et udmærket Kendskab til hele denne Lovgivning, som berører Arbejdsløshedskasserne, med overordentlig Interesse derfor og en udpræget Retfærdighedssans. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at naar der blev fremsat et saadant Angreb paa Arbejdsløshedsinspektøren i Folketinget i samme Aandedræt, som man fremsatte Angreb paa Arbejdsløshedskasserne, antager jeg, at lige saa vel som Grunden svandt bort under Angrebene paa Arbejdsløshedskasserne, maa den vedkommende have følt, at Grunden for det andet Angreb er svundet bort.

Der er i Folketingsudvalgets Betænkning en lille Bemærkning, i hvilken der tales om en enkelt Sag, som endnu ikke er undersøgt til Ende. Jeg kan uden at ville være nogen stor Spaamand godt forkynde, at ogsaa angaaende denne Sag, som altsaa ikke er undersøgt helt til Ende endnu — det vil sige i Hovedsagen er den undersøgt, men der er nogle enkelte Ting, som endnu skal undersøges —, vil det vise sig, at ogsaa den lidet egner sig til at danne Grundlag for Angreb paa Arbejdsløshedskasserne, men at dette Angreb tværtimod vil vende sig imod Angriberen selv.

Ja, der er heller ikke for mig Anledning til at komme ind paa andre Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg kan kun paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget, og det skal jeg hermed gøre.

Leerbeck: Det foreliggende Lovforslag har faaet en meget indgaaende Behandling; det er jo ogsaa en Sag af stor Betydning, og det er derfor glædeligt, at det høje Folketing enstemmigt har samlet sig om Forslaget. Efter de Udtalelser, der her er fremkommet, maa vi gaa ud fra, at det samme vil blive Tilfældet for det høje Landstings Vedkommende.

Der er to Forhold i dette Lovforslag, som